

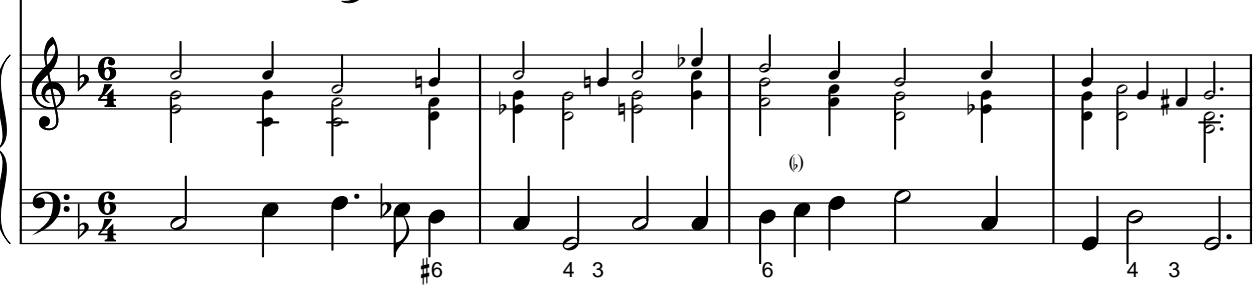

II. POVOLÁNÍ DUCHOVNÉ NEVĚSTY. Dialogus.

[C.I.]

By - ly tři ně - kdy bo - hy - ně, se - šly se v jed - né ho - di - ně,

[C.II.]

[B.c.]

mě - la jabl - ko nej - pěk - něj - ší z nich vzí - ti ta nej - krás - něj - ší.

[B.c.]

Byly tři někdy bohyně,
sešly se v jedné hodině,
měla jablko nejpěknější
z nich vzítí ta nejkrásnější.

Ted' stojí z nebe mládenec,
má zlaté jablko, má věnec,
v němž Boha na svět přináší,
lidé do nebe přenáší.

Anjel: Dí on: „Správu dej, Adame;
od tebe, otče, žádáme,
zdaliž k tomu zasnoubení
jest v světě která, neb není?“

Adam: „Dal mně Bůh Evu manželku,
tu bych rád dal za milenku,
kdyby to zas navrátila,
co jest svým pádem stratila.“

Anjel: „V cestu Evu nevycházím,
jiná jest, k níž já přicházím,
vedla Eva neštěstí,
k mému jablku nemá štěstí.“

Adam: „Sem, Sáro, Judit přemilá,
sem, Rebeko roztomilá;
jedna z vás jablko dostane,
tak naše hádka přestane.“

Anjel: „Ach, mejlíš se, ó Adame,
těm zlaté jablko nedáme,
Judita mně zastrašila,
s krví ruku obarvila.“

Adam: „Ej, ted' Ester přívětivá,
královna vzdy milostivá,
onať jest lid svůj hájila,
před skažením obhájila.“

Anjel: „Aniž ta žena obstojí,
mé jablko o ní nestojí,
za Amana neprosila,
od smrti nevyprosila.

Aby se křivda nestala,
svět křičí, aby povstala,
která by všechny slyšela,
žádného neoslyšela.“

Adam: „Zuzana ještě přichází,
jenž jako slunce vychází,
její tvář jako růžička,
jako lilium dušička.“

Anjel: „Ach, příliš byla jest pěkná,
odtud i přišla nepěkná,
oných dvouh starcův horlivost,
pohoršitedlná horlivost!

Může být Boží nevěsta
překrásná v tváři nevěsta;
však aby k lásce čistotné
popouzela srdce ctnostné.

Anno, tehdy pozůstáváš,
k naději srdce dodáváš;
dostav se sem, ctná matrono,
mé této svadby patrono.“

Anna: „Jsem již mnohým věkem sešlá,
krása všecka již odešla,
jsem manželka, ctná panenka
má býti Boha milenka.

Panenka nevěstou Boží
má býti, hojného zboží;
podlé těla, podlé duši,
kterou žádný hřích nezruší.“

Anjel: „Anno, na tobě přestanu,
odtud jinam nepovstanu;
tvá dcera všecko napraví,
tak dí Bůh, tak nebe praví.

Neodpírej, šťastná matko,
vezmi zlaté sobě jablko;
a porod' nám světa perlu,
jíž panskou dá nebe berlu.“